

Rybník

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Domažlice

Nadmořská výška: 532 m n. m.

Počet obyvatel: 180

Adresa URL: www.obec-rybnik.cz

Okres: Domažlice

GPS souřadnice: 49.512760N, 12.676751E

První pís. zmínka: 1748 (273 let)

PSČ: 345 25

Historie obce Rybník

Osídlení Českého lesa Slovy se datuje až do 7. století našeho letopočtu. Česká kolonizace byla dokončena ve 14. století, v pozdější době se pak na osídlení začalo podílet také německé obyvatelstvo. Nejstarší prameny, které dokládají existenci Rybníka, jsou německé a pocházejí ze 70. let 16. století. První česká zpráva o vsi pochází z roku 1621. Svůj název obec získala po velkém rybníku, který v královském pohraničním hvozdu založilo město Domažlice. Již od 16. století začala být zdejší oblast hospodářsky využívána, páli se tu dřevěné uhlí, těžilo a zpracovávalo dřevo a rozvíjelo se tu také sklářství. Zásoby kvalitního dřeva daly ve vsi vzniknout mnoha řemeslům, svou činnost zde vykonávali např. šindeláři, bečváři, špísaři, popeláři nebo smolaři, kteří tu vyráběli trámy, šindele, mlýnské hřídele, chmelové tyče, špice na kola, bečky, mísy, talíře a další produkty. Po roce 1560 byla u Rybníka založena sklárna Stará Huť. Od 17. století dochází v celém kraji k výraznému poněmčování. A z tohoto století pochází první písemná zmínka o obci, z roku 1748. K roku 1900 tak uvádí Ottův slovník naučný v Rybníku 388 Němců a pouze jediného Čecha. Po rakouském státním bankrotu v roce 1811 zavládla v kraji velká bída a nouze. Západní pohraniční oblasti začaly za vnitrozemím zaostávat. Většina pokusů o opětovný rozvoj průmyslové výroby se tu setkala s nezdarem, a tak zdejší území zůstalo převážně zemědělsky založené s nízkou produkcí na roztráštěných horských a podhorských políčkách. Muži pracovali jako dřevorubci, sezónní dělníci nebo jako zedníci, ženy paličkovaly krajky. Mimo pracovní sezónu se tak v domácnostech často obracely role, kdy místní ženy pracovaly na výdělek a muži obstarávali domácí práce. Důsledkem nepříznivých ekonomických vlivů byla nižší životní úroveň obyvatelstva a celková zaostalost území. Do osudu obce výrazně zasáhla druhá světová válka a především pak události, které následovaly po ní. Rybník se v době války, stejně jako celá poněmčená oblast pohraničí, stal součástí Třetí říše. Po porážce Německa pak došlo k odsunu sudetských Němců. V Rybníku tak zůstal jen zlomek původního obyvatelstva - zatímco v roce 1930 tu žilo na 3329 osob, k roku 1950 je tu uváděno již jenom 143 obyvatel. Většina domů, kostel (postavený roku 1795), hřbitovy i další památky byly zničeny. V uvedeném období klesl počet usedlostí v obci z 509 na 149 a v dalších letech pak nadále klesal. Původní domy přitom byly nahrazovány bytovkami. Na jižním okraji Rybníka byl dále vystavěn zemědělský areál. Katastrem obce vedla „železná opona“, proto bylo hospodářské i rekreační využívání zdejšího území jen sporadické, rozvoj oblasti byl znemožněn systémem obrany hranic. Opětovný rozvoj turistiky a rekreace v obci byl umožněn až od roku 1990.

